

Prologus

Incepit prologus beati hieronimi in libro Job.

Dixi per singulos scripture diuinę libros aduersariorum respōdere maledictis. qui interpretationem meam reprehensiones septuaginta interpretationum criminantur: quasi non et apud grecos aquila summachus et theodocion. vel verbum e verbo. vel sensum e sensu. vel ex utroq̄ commixtum et medie temperatuq̄ genus translatōnis exp̄resserint et omnia veteris instrumenti volumina. Origenes obelis asteriscisq̄ distinxerit. quos vñ additos vel de theodocione sumptos translationi antiquę inseruit. probans defuisse quod additū est. Discant igitur obrectatores mei recipere in toto quod in partibꝫ suscepunt: aut interpretationem meā cū asteriscis suis radere. Neḡ enim fieri potest vt quos plura intermisso suscepint: nō eosdē etiā in quibusdā errasse fatean̄. precipue in iob: cui si ea quę sub asteriscis addita sūt subtraxeris. ps maxima detruabitur. et hoc dūtarat apud grecos. Letez apud latinos ante eā translationē quā sub asteriscis et obelis nup edidimus. septuaginta ferme aut octingenti versus desunt: vt decurtae et laceratae corrosusq̄ liber feditate sui publice legentibus p̄beat. Nec autē translatio nullū de veteribus sequit̄ interpretationem: sed ex ipso hebraico arabicoq̄ sermone. et interdum syro: nunc verba: nunc sensus: nunc simul vtrūq̄ resonabit. Obliquus enim etiam apud hebreos totus liber fertur et lubricus. et quod greci rhetores vocant schematismenos. dum qui aliud loquitur. aliud agit. Ut si velis anguilam vel murenulam strictis tenere manibus: quanto fortius presseris. tanto cīt̄ elabitur. Memini me ob intelligentias huius voluminis liddeum quendam p̄ceptorem. qui apud hebreos primus haberi putabatur. non paruis redemisse numis: cuius doctrina an aliquid profecerim. ne scio. Hoc vnum scio: non potuisse me interpretari: nisi qđ ante intellereram. A principio itaq̄ volumis vñq̄ ad verba iob ap̄d hebreos prosa oratio est. Doro a verbis iob in quibus ait. Pereat dies in qua natus sum. et nor in qua dictum est. conceper̄ est homo: vñq̄ ad eum locū vbi ante finē volumis scriptū est: Idecirco ipse me reprehēdo et ago penitētiā ī fauilla et cinere: hexametri versus sunt. dactylo spōdeoq̄ currētes. et prop̄ lingue idioma crebro recipiētes et alios pedes. nō earundē syllabarū. s̄ corundē temporum. Interdū quoq̄ rythmus ipse dulcis et tinulus ferē numeris pedū solutus: qđ metri magis qđ sim-

In Job

pler lector̄ intelligūt. A supradicto autē versu vñq̄ ad finē libri. parūn coma qđ remaineret: prosa oratione cōterit. Quod si cui videtur incredulū. metra. s. esse apud hebreos. et in morem nostri flacci grēcīq̄ pindari et alcei et sappho. vel psalterium. vel lamentationes bieremiq̄. vel omnia ferme scripturarum cantica comprehendi: legat philonem. iosephum. origenem. cesariensem eusebium. et eorū testimonio me verū dicere comprobabit. Audiant quapropter canes mei. idcirco me ī hoc volumine laborasse: non vt interpretationem antiquaz reprehenderez. sed vt ea quę in illa aut obscura sūt: aut omissa. aut certe scriptorū virtio depravata. manifestiora nostra interpretatione fierent: et hebreum sermonē ex pte didicimus et in latino pene ab ipsis cunabulis iter grammaticos et rhetores et philosophos detriti sumus. Quod si apud grecos post septuagita editionē: iā christi euāgelio coruscātē iudeus aquila et summachus ac theodocion iudaizantes heretici sunt recepti qui multa mysteria saluatoris subdola interpretatione celarunt. et tamen in heraplū habentur apud ecclesias et explanantur ab ecclesiasticis viris: quantum magis ego christianus. et de parentibus christianis natus. et verillum crucis in mea fronte portans. cuius studium fuit omessa repeterere. depravata corrigere. et sacramenta ecclesie puro et fidelī aperire sermone: vel a fastidiosis vel a malignis lectoribus non debeo reprobari. Habeant qui volunt veteres libros vel in membranis purpureis auro argentoq̄ descriptos. vel vñcialibus. vt vulgo aiunt. lis onera magis exarata qđ codices: dūmo do michi meisq̄ permittant pauperes habere scedulas. et non tam pulcros codices qđ emendatos. Ultraq̄ autem editio et septuaginta iuxta grecos. et mea iuxta hebreos. in latinū meo labore translata est. Eligat vniusquisq̄ quod vult. et studiosum me magis qđ maluolum probet.

Item aliis prologus.

Si aut fiscellaz iunco tererem. aut palmarum folia complicarem. vt in sudore vultus mei īmederē panē. et vētris op̄ sollicita mēre pertractarē: nullus morderet: nemō reprobenderet. Nunc autē quia iuxta sententiam saluatoris volo operari cibum qui non perit. et antiquam diuinorum voluminū viam sentibus virgultisq̄ purgare: error mibi geminus infigitur: corrector vitiorum falsarius vocor: et errores nō auferre. sed serere. Tanta est enim vetustatis consuetudo vt etiam confessa plerisq̄ vitia placeant: dum magis pulcros volunt habere codices qđ emendatos. Quapropter fratres dilectissimi vnicum nobilitatis et humilitatis exēplar. pro flabello calathis

Prothematā

sporcellisq; munuscul' mōachorū. spiritualia
hec et māsura dona suscipite; ac brm iob q
ad huc apd latīnos iacebat i stercore. et ver
mibus scatebat errorum: integrum imma
culatumq; gaudete. Quomodo enī post
probatōnem atq; victoriā duplicita sunt
ei vniuersa reddita. ita ego in lingua no
stra vt audacter loquar. feci eum habere q
amiserat. Igitur et vos et vnumquēq; le
ctorē solita prefatione commoneo. et in
principijs librorum eadem semper anne
ctens rogo vt vbiq; semper p̄ceden
tes virgulas videritis. sciatis ea q̄e sub
iecta sunt in hebraicis voluminib; non
haberi. Porro vbi stelle imago p̄fusse
rit: ex hebrō in sermone nō addita sunt.
Necnon et illa q̄e haberī videbantur et
ita corrupta erant vt sensum legētibus tol
lerent: oratib; vobis magno labore cor
rēxi. magis vtile quid ex odio meo ecclē
is xp̄i ventuꝝ ratus. q̄ ex alioꝝ negocio.
Argumentū in librum iob incipit.

In terra quidez habi
tasse iob busitidi i finib; idumq; et
arabię fertur. et erat ei nomen iobab.
Et accepit vroxem arabissam. et genuit fi
lium quem vocauit ennon. Erat autem ip
se filius quidem zareth de esau filiis filiis:
de matre vero bosra. ita vt sit quintus ab
abraam. Et hi sunt reges qui regnauerūt
in edom: in qua et ipse regnauit: sed primus
in ea regnauit balach filius beor. et nomē
eiusdem ciuitatis naaba. Post balach au
tem iobab qui vocatur iob. Post iob autē
busam. qui erat dur ex themanorum regi
one. Et post illuz regnauit ada filius be
ath. qui excidit madian i campo moab: et
nomen ciuitatis eius chetheauith.

Argumentum explicit.
Prothematā in Job icipiunt.

Quedam hystorice hic dicuntur. et allegorice.
et moraliter. quedam nequeunt ad litterā ac
cipi: quia erronea essent. vel impossibilia. vt a
le inuicem discordantia. vt illud s. sub quo curvantur
qui portant orbem: quasi gigantes mundum rebant.
et illud s. Elegit suspendim anima mea. quasi tam
patiens velit suspendio vitaz finire. et illud s. Per
dies in qua natus sum ic. Aliquando qui sensum litt
er negligit. veritatis lumen sibi abscondit: dum intr
secus aliud querendo. quod foris est perdit. vt dum d
mī operib; dicit: si negavi q̄d volebāt paupib; al
legoriam querat. Divinus est sermo: sicut in mysterijs
prudentes exerceat. ita superficie simplices refouet: quia
est vt fluminis planus et altus: in quo agnus ambulet.
elephas natet.

Eanti homini data est lex. Inobedientis legi cō
funditur exēplo maxime hominis sine lege. qui
legaliter vixit. Unde sydon erubescit. i. stabilitas in le
ge positorum ait: mare gentilitasq; dum legem custo
dit. auditores legis redarguit.

Dicitur moyses hec de iob quasi de antecedē
te scripsisse. quia in genesi legitur ioab de esau
descendisse. et balach filio beor in regnum successisse.

In Job

Sed mos est sacri eloquij in priofibus partibus bre
viter longe post securita p̄fingere. dum ad alia p
perat. Non igitur fuit iob ante legem. sed tempore iu
dicium. quia ipse venius creditur gelatae victorie sue scri
plisse. Nec nocet quod ait dixit vel fecit hec iob. quia
mos est sanctis de se quasi de alijs loqui. sp̄us em̄ est
qui loquitur in ipsis. de ipsis sicut de alijs. Unde an
gelas moysi modo angelis dicitur qui exteri servit
modo dominus qui interius p̄ficit. unde et dauid.
Attendite popule meus legem meam. non enim popu
lus vel lex erat dauid. sed ei⁹ qui in eo loquitur.

ILa gentili sicut a inde voluit prophetari: qui
p vtroq; populo venerat.

Infructuosa loquacitas quasi verborum folia
a divinis ressecatur. dum in templo dei nemus
plantari prohibetur. Indignum est vt verba celestis
ora culi restringantur sub regulis donati.

Intus iob et in quiete magna fuit sibi nota et
deo. sed flagellis commota vt aromata nobis re
dolet. Unde et fides grano sinapis comparatur: quod
non contritum lene est: sed si conteritur inardescit. et
quod latebat in eo prodit. unde in psal. In die man
danit dominus misericordiam suam. et nocte declara
uit eam. Domus misericordie: quod in diei quiete per
cipitur: nocte aduersitatis manifestari dicitur. Flagel
latur etiam. vt inter mala gratias agere saret: qd vni
ci profecto deerat. Quod ergo hostis ad malum peti
vit: deus ad bonū permisit. Nec putet quis aliqua ver
ba iob reprehendenda quem adeo commendat deus.
in quo quasi medio dyabolus contra deus certat. Qd
ergo bona sua narrat: non est arrogantia. sed per ea
se ne desperat confirmat: cum per tot mala et amicorum
oprobria cogeretur desperare de vita sua.

Onus genere temptatōis fertur iob. Damnis re
rum quibus potens in seculo moneret putabat.
Et hec despiciat. Orbitate prolis. sed hanc equanimiter
dolet. Percussione carnis quasi patienter tolerat: et hec
fuerunt quasi exterior impetus belli. et quasi hostes a
facie pugnantes. Intus vero per vroxem quasi p ciue
mens sustinet venena consili. sed et hanc sapiēter docet.

Hoc ad consolatōne veniūt: sed ad increpatō
nem proslivit: inter quos et ultimus iunior q̄ i
dignus sit. acris increpat: quia aliqui plus conturbat
vba q̄ vulnera. Ecce quasi hostes ex latere. Per ver
ba probatur patientia: per verba exercetur sapiēta. il
la robore. hec rōne supauit.

Hoc iob magis ignorantia deliquerunt q̄ ma
licia. Non enim tantus vir amicos iniquos ba
bit. sed dum causam percussionum discernere neque
unt in culpam labuntur. Percussionum enim alia est
qua percuntur iniqui: vt punitur. alia vt corrigitur
alia ut futura committat. alia ut cū consequitur salus
saluator amplius ametur. Bonis si perentur meri
ta cumulantur. quod nescientes distinguere percussi
pro culpa credunt. unde et citius ad veniam redeunt
quos deus hic humiliat. vt non nisi per eum quem de
spererat ad gratiā reciperet.

Sicut omnes insti: ita iob non in dō verbis: sed re
bus christum presignavit: vt per passionē passi
tū ondat xp̄m. i. caput: cum corpore quod est ecclesia.
Crocis carnales significat qui intra ecclesiam qua
per fidem pp̄ius sunt durus vita premunt. Amici iob
hereticos qui specie cōsulēdi decipere volūt: et dō qua
si pō domino loquuntur: veritati aduersantur. Job
volens dicitur quo passio christi: vel labor ecclesie ex
primitur. Cliphat domini contemptus i. hereticī qui
dum falsa de deo sentiunt: cum superbiendo contem
nunt. Baldac retusas sola: quia non intentōe bo
na. sed appetitu glori loquuntur: i. non zelo nomi ho
minis. sed prauitate vite veteris. Dophar dissipatio
specule. vel dissipans speculatorē: quia hereticī mē
tes supernas contemplantes: verbis percutere appetit